

rigsministeriet, hvilke jeg anmoder om at føre mig i Regning paa *indeværende Aars Kontorholdskonto*“, og i sin Beretning Nr. 14 (Bilag 17) gentager han samme Anmodning, idet han skriver: „Henholdende til allerærbødigste Indberetning Nr. 13 af D. D. har jeg den Ære at meddele, at jeg D. D. gennem den herværende Banco Aleman Transatlantico har trukket en Veksel paa Udenrigsministeriet, stor 2,000 Kr., der bedes ført dette Generalkonsulat i Regning paa *Kontorholdskonto for indeværende Aar*“. Indeværende Aar vil siges Kalenderaar, og da man endnu var i Begyndelsen af Aaret, var følgelig Debiteringen af Beløbet paa Kontorholdskontoen for 1903 ensbetydende med Indrømmelsen af Forskud.

Med andre Ord, Vicekonsulen trak (uden Bemyndigelse) en Veksel paa Udenrigsministeriet for 2,000 Kr. i det Øjemed derved at skaffe sig et Laan.

Havde det været hans Mening, at Udenrigsministeriet eventuelt skulde skaffe sig Dækning for Vekselsens Indfrielse ved at indeholde Beløbet i hans Tilgodehavende efter det samtidig indsendte Regnskab, maatte han, under Hensyn til de oven citerede Anmodninger, nødvendigvis have sagt det, men ikke et Ord, ikke en Antydning derom findes i hans Beretninger, og Direktøren maatte derfor gaa ud fra, at Vicekonsulen baade vilde have 2,000 Kr. i Forskud paa Kontorholdet for 1903, hvilket han skaffede sig gennem Vekselen, og desuden Refusion af sine Udlæg. Regnskabstilgodehavendet blev derfor anvist, og da Direktøren ikke saa nogen Forbindelse mellem det og Vekselen, er det meget muligt, at han ikke har omtalt det for Ministeren. Han mindes det i alt Fald ikke.

I denne Forbindelse skal følgende oplyses med Hensyn til Dr. Fraenkels Udtalelser Sp. 2621 ff.

Direktøren benægter med Bestemthed Rigtigheden af Doktorens Gengivelse af sin første Samtale med ham. Hvad Dr. Fraenkel den Gang lod forstaa, var, at han havde trukket paa et Tilgodehavende efter Regnskabet, og dertil var det, at Direktøren bemærkede, at det vilde have forandret Sagen. At Direktøren i Mellemtiden har glemt Eksistensen af Regnskabet, som han fra først af ikke havde tillagt videre Betydning, er derimod meget muligt, og han vil heller ikke benægte, at han kan have sagt, at han ikke erindrede, at Regnskabet var indkommet samtidig med Vekselen, og at denne havde givet Anledning til Afskedigelsen.

Hvad den anden Samtale (Sp. 2622) angaar, kan Direktøren ikke tro, at han har brugt de Ord, Doktoren tillægger ham, om, at der allerede var disponeret over Regnskabstilgodehavendet. Saa vidt Direktøren mindes, gjorde han kun Ministeriets Berettigelse gældende til, i Mangel af anden Opgivelse fra Vicekonsulen, at betale Beløbet til Prokurator Haar. Direktøren mener, at dette ogsaa af andre Grunde har Sandsynligheden for sig, idet der aldrig har været Spørgsmaal om en uigenkaldelig Fuldmagt til Prokurator Haar.

h. Man udbeder sig meddelt en Afskrift af den Skrivelse, hvorved der meddeltes Dr. A. Fraenkel Afsked fra Bestillingen som Vicekonsul i Buenos Aires, jfr. Folketingets Forhandlinger 1907—08, Sp. 2609—11.

ad h. Som Bilag 20 vedlægges Genpart af Skrivelse fra Udenrigsministeriet af 3. Marts 1903, hvorved Vicekonsul Fraenkel afskediges.

Det vil deraf ses, at Dr. Fraenkels Paastand (Sp. 2629) om at have faaet sin Afsked begrundet paa, at han havde trukket paa Ministeriet, ikke holder Stik, da der i Skrivelsen angives flere Aarsager til Afskeden, og den ulovlig trukne Veksel kun nævnes som en enkelt Følge af en af disse Aarsager, nemlig Vicekonsulens økonomiske Misère.

i. Ere de i Bilag 3 anførte Afskrifter Bilag 6—8 rigtige?

ad i. Bilag 3 tilbagesendes, efter at de forefundne Fejl i Bilag 6—8 ere rettede. ÷

j. Er der den 3. Marts 1903, samme Dag som Dr. A. Fraenkel blev afskediget som Vicekonsul i Buenos Aires, udfærdiget en Anvisning i Udenrigsministeriet til Dr.